

AZ ÉRZESITŐ

Megjelenik havonta egyszer

Előfizetési ára egész évre 12 kor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Arad, Damjanich-utca 12. szám.

Felelős szerkesztő: ALMER JÁNOS.

Kiadó laptulajdonos: WIGDER SAMU.

Prostitúció-katonai ellenőrzés alatt.

Ismeretes tény, hogy a titkos prostitúció nem csupán erkölcsi szempontból, hanem — a mint azt már e helyütt több ízben is kifejtettük: közegészségügyi tekintetben is mértelye a társadalomnak. Tudjuk ugyanis, hogy ama nők, a kik a titkos kéjelgést üzik, és ennek révén jövedelemre és keresetre tesznek szert, majdnem kivétel nélkül elkerülnek a hatósági egészségi ellenőrzést és orvosi vizsgálatot és így mi sem természetesebb, mint hogy a könnyen fertőző nemi betegségeknek leghathatósabb terjesztőivé válnak.

Lapunk egyik legutóbbi cikkében élesen utalt arra, hogy eme betegségek meggyógyítása különösen a mai időkben, a midőn véderőnk tagjainak minden egyesére oly nagyon is szükségünk van, fokozottabb hatósági óvó intézkedések megtétele nagyon is kívánatos annál is inkább, mivel, sajnos, épp a jelen háborús korszak még fokozottabb mértékben szaporította a titkos prostitúciót üző nők számát.

Eklatánsan igazolja ezen álláspontunkat és

Egy híres boszorkány-per.

Marsilius Ficinus a híres Chirurgus (sebész) és Astronomus (csillagász) sokat, nagyon sokat tanult s egy álmatlan éjjelen eszébe jutott az Almagesth (tudományok könyve) ezen passzusa:

„akarata, mint ezer és egy parazsló nyilvessző surrana kisebbik agyból az összekötő idegszálon a hátgerinche.”

Az összekötő idegszálon?

Philosophálni kezdett: hátha elvágynók az ezer és egy parazsló nyilvessző utját. Astarott (az ördög) így örök télfenségre volna kárhoztatva.

A riviseccióra (az önszuggesztió egyik rokon fája) veté magát, megtalálta a pontot, melyen az ideg szál elválasztható anélkül, hogy befolyásolná az állat vitális (gondolkozó) képességét.

nézetünket az alábbi eset, melyről egy kolozsvári hetilap a „Tükör” révén értesülünk.

A távoli Oroszlengyelország egyik csapataink által meghódított, Petrikau nevű városában történt ugyanis, hogy az ottani katonai parancsnokságnak erősen szemébe ötlött az ott lábra kapó titkos prostitúció és mivel bizonyára ennek folyamányaképp a katonák közt a nemi bajok is aránytalanul terjedtek, erélyes kézzel a következő rendszabályhoz nyúlt. A katonai parancsnok ugyanis egy szép napon az alábbi hirdetményt függesztette ki a város több helyén.

Hirdetmény.

Azon nők, akik akár nyilvánosan, akár titkosan prostitúciót üzni kívánnak, tartoznak 3 nap alatt az itteni egészségügyi irodában naponként déli 12—1 között jelentkezni, holl az esetben, ha egészségeseknek találtnak, megfelelő igazolvánnyal láttnak el.

Az orvosi vizsgálat díjtalan, aki azonban ennek magát alá nem veti, és utcán, vagy más nyilvános helyen gyanús magatartásával feltűnik, vagy

Ezen eredmény után állatokon kísérletezett s ezen kísérletei fényesen sikerültek is.

Ekkor jutott eszébe leánya Livia.

Livia szépsége felülmulta édesanyját is.

Messze híre járt e csodaszép bambergi doktorleánynak.

Bizony az uralkodó püspök uram Ó fensége a limburgi III. György is, ki hites okmányok szerint nagy gourmand (inyencz) vala asszonyok dolgában, kacsintott fel a nagy orgona mellett levő vasrács mögé, hol sohasem hiányzott az aranyhaju, fekete szemöldökű, bogárszemű Livia, ki mindég lesüté bársony pilláit.

Ha tudta volna, mit éreznek a különböző rangbeli urfiak, midőn látnak, mint cirogatják a sötét pillák a patyolat arcot, talán nem sütötte volna le azokat.

tetten éretik, azonnal le fog tartóztatni és megbüntetteni.

Cs. és kir. katonai állomás parancsnokság Petrikauban.

Gundisch, s. k.
százados.

Kommentárkép ehhez csak most annyit jegyzünk meg, hogy ennek a napintatos és körültekintő parancsnokságnak ezen intézkedése nagyon is megérdemelné a példászerű követést nem csak az okkupált területeken, hanem itthon is, mert nagyon is edeje volna már, ha a titkos prostitúció erélyes megrendszabályozásánál polgári és katonai hatóságaink egyaránt félretennék azt az álszemérmert, amelynek melegeben burjánzik mindjobban a titkos prostitúció mérgé.

Almer János.

A Zongoramesterek Egyesületével kötött megállapodáshoz.

Irta: Szirmai Andor.

Utolsó cikkemben jeleztem, hogy a „M. Z. E.” és az „Értesítő” között kötött megállapodásra még visszatérek.

Nem volt szándékomban ezt ily hamar megtenni, hanem meg akartam előbb várni, míg a gyakorlat igazolja feltevéseimet, de közbejött bevonu-

Mert bizony Livia jámbor istenfélő szűz vala, ki sohasem viszonozta az ifjak tüzes tekintetét, a mint templomból jövet távolról kísérgettek hazafelé.

Történt azonban, hogy Maxmilián császár rendkívüli követet küldött bizonyos politikai ügyben a lambergi püspökhöz.

A követ s lovag ur, kit Camilló Herz auf Ausbachnak hívtak, egy izben templom után megpillantá a szép Liviát és mindhalálig szerelmes lön belé és ezentul megfigyelé minden lépését, melyet az apai házból tett.

Livia is észrevette a lovagot és — érezte szive mélyén, hogy a szép lovag sem közönyös előtte.

Egy szép napon György püspök magához hivatta Marsilius Ficimot, a híres doktort és minden teketória nélkül megkérte a lovag számára Livia kezét.

Eleinte Ficinus szóhoz sem tudott jönni a nagy meglepetéstől, majd határozottan kijelenté:

— Nem adom férjhez Liviát, a püspök nem tudta csodálkozzék, avagy bosszankodjék-e csökönyös feleleten.

— Nem értelek — mondá a püspök — a lovag gazdag ember, terjedelmes birtokai vannak Stíriá-

lásom és így sietnem kell, mert nem tudom, hogy lesz-e alkalmam tudni, hogy szereznem a karunk körében történekről, ha katonai szolgálatot teljesítek. Igaz ugyan, hogy minden tölem felhető el fogok követni e célból, de nem lehet tudni, mit hoz a jövő.

Azt hiszem, minden érdekelt megvan arról győződve, hogy e megegyezés hézagpótló szükség volt.

Szükséges volt mindkét félre nézve. A „M. Z. E.”-nek ugyszólván életkérdés, mert az éjjeli mulatókban működő zongoramesterek — kevés kivétellel — vagy nem voltak tagjai az egyesületnek, vagy kimaradtak, mert a közvetítés körül nagy mizériák voltak, az „Értesítő” pedig gyorsan, ingyen és *pártatlanul* közvetített állást. A mizériákat az egyesület mostani vezetősége kiküszöbölte, a kötött megállapodás pedig *kizárólag* az egyesület kezébe tette le a közvetítést.

A „M. Z. E.” mostani agilis vezetősége olyan ambícióval és hozzáértéssel kezdte meg működését, hogy igyekezetének sikere nem is maradhat el. Csak örömeinkre fog szolgálni, ha e sikerhez mi is hozzájárulhatunk.

A megegyezés az összes zongoramestereket az egyesületbe tömöríti, azaz jobban mondva azokat is, akik eddig távoltartották magukat. Erős szervezete lesz ezáltal az egyesület, fegyelem alatt tarthatja majd tagjait és *sok visszaélést szüntethet meg*, melyek nemcsak a munkaadót károsították, hanem a zongoramesterek tekintélyének általában

ban, rokonai, fényes pálya és karier kezdetén áll, nem iszákos, nem kártyás ember, józan férfiú, ki kétszer is megfontolja a kimondandó szót, azonfelül fiatal, csinos és mi fő: bolondul szereti leányodat, ki viszonszereti őt, Camilló elhatározá, hogy általam kérje meg leányod kezét — mi kifogásod tehát el-lene, ha Livia leányod beleegyezik saját szerencséjébe és boldogsága megállapításába?

— Szerencse, mosolygott keserűen a doktor — boldogság. Ez csak odafenn létezik. — A lány? az csak balga szűz: csak a menyasszonyi koszorura vágyik cifraságra gondol. — Hiu cafrang! A férfi megrontó, a férfi megrontó csókjára! Én pedig azért vagyok az apja, hogy a lelki üdvére gondoljak! Livia nem fog férjhez menni soha.

— Nem-e gunyolodott a püspök — tán magadnak akarod e szépséges hajadent, hogy szűzi pártájában tartson rendet laboratóriumodban és patkányaidat etesse? Doktor-doktor, hol marad élet bölcsességed: magad hát nem nőszültél?

— El is kárhoztam hitvesemmel együtt, de Livia üdvözülni fog.

— Hadd el látományaidat te pergamentjeid közt

ártottak. Hogy milyen „visszaélésekre“ célzok, azt felesleges külön is kiemelni.

Az „Értesítő“, mely az éjjeli mulató-tulajdonosok érdekeinek megvédését és a szervezést írta ki zászlajára, szintén hasznot huz a megegyezésből, amennyiben programjához híven cselekedett, amikor megkötötte. Kizárólag kartársaink érdekét tartottuk szem előtt, mert *kimutathatóan anyagi áldozatot hoztunk vele*. Lehetséges azonban, hogy a jövő kárpótolni fog bennünket, de egyelőre csak a teljesített kötelesség jóleső érzése a jutalmunk.

De megvan az a hasznunk is, hogy a szervezés ügyét magunk között is előbbre vittük, mert a kötött megegyezés azon megállapodása, hogy az egyesület csakis olyan éjjeli mulatókba közvetíthet zongoramestert, melynek tulajdonosa az „Értesítő“ gárdáját erősíti, azokat is szervezetünkbe kényszeríti, kik eddig távol tartották magukat.

De kellemes kötelességet teljesítettünk akkor, amikor felhívjuk előfizetőinket, hogy a kötött megállapodás értelmében lépjenek be a „Magyarországi Zongoramesterek Egyesületébe“ mint pártoló tagok, nemcsak azért, mert erre kötelezi őket a megállapodás, hanem azért is, hogy pártolják és megerősödni segítsék azt az egyesületet, mely az uralgó anarchiát akarja letörni, ami egyszermind a mi érdekünk is.

És most bucsuzzak néhány szóval k. olvasóinktól.

Mire e sorok nyomdafestéket látnak, már én megpenészedett, tudós, ki csak hitének áldozod fel gyermeked!

Marsilius Ficinus nem felelt, csak égre emelte tekintetét.

— Nincs több dolgom veled magister; elmehetsz, buta válaszodat elmondom a lovagnak, ki tehet a mit jónak vél.

— Midőn Ficinus hazaért, első dolga volt valatorra fogni leányát, Liviát.

Livia szép fejét atyja válára hajtá és zokogva vallá be nagy szerelmét a lovag iránt.

Az apa nem szólt leányának a püspöknek adott kosaráról, hanem haját simogatva csendesíté a síró szüzet:

— Ne sirj, ne sirj kicsiny leányom, minden jóra fog fordulni, apád egész életét a Te lelked üdvösségének szentelte.

Tudni való, hogy ez egy nappal az előtt történt hogy Ficinus elfedezte nagy munkája előnyeit.

II.

... Szereti! Tehát nincsen késni való időm! A lovag szerelmében vakmerő is lehet a püspök rokona és protektora, a leány pedig elvakult és ká-

is felvettem újra a csukasziürkét. Ha távol műhelyünkől szolgálom is hazámat, azért gondolataim csak itt fognak időzni lapunknál, melyet három évi működésem alatt annyira megszerettem. Ha időm engedni fogja, felkeresem „Értesítőnk“ soraimmal.

Áldja meg az én Istenem olvasóinkat. Viszont látásra a győzelmes béke utáni leszerelésig!

Budapest.

Szirmai Andor kartársunk fenti cikkében irattal minden tekintetben egyetértve, ahhoz még a következőket fűzöm:

Szaklapunk a kölcsönös támogatási elvét szem előtt tartva, a létesített megállapodás minden pontjához a legszigorubbán fog ragaszkodni, elvárjuk azonban természetesen ezzel szemben, hogy ugyanezt a M. Z. E. immár újjászervezett, ambiciózus vezetősége is a maga részéről cselekszi és minden erejével odahat, hogy ezt a megállapodást tagjai, a zongoramesterek is respektálják és saját magukra nézve kötelezőnek ismerjék!

Unitis viribus — egyesült erővel! Legyen nálunk is az az elv, amely az üdvös együttműködés alapja és a kölcsönös érdekek előmozdításának legfőbb biztosítóka.

Nemcsak osztjuk továbbá Szirmai Andor kartársunknak elől álló cikkében nyilvánított kívánságát, hogy előfizetőink a kötött megállapodás értelmében lépjenek be a zongoramesterek egyesületébe mint *pártoló tagok*, hanem erre a belépésre

ba. Ma még megteszem és végrehajtom a kísérletet bámi történjék ezután Livi meg lesz mentve: Szüiz marad, testét nem fogja durva férfi kéz érinteni ajkáról a szüizi mézet nem fogja lecsokolni férfi ajka, mely az imént ledér társaságokban tán és boros fejfel énekelte erkölestelen nótáit az asszonyi szerelemről, hanem virulni fog tovább teljes üdvé szépségében, a Teremtő dicsőségére, még élete szikráját az ur végtelen kegyelme elreppenni nem engedi, — a mi után lelke szeplőtelenül mint volt teste, hozzá megtér.

Engedd uram, hogy az első kit megmenték az örök világosság számára, leányom Livia legyen.

Egyik szekrényhez lépett és válogatott műszerei között végre egy igen élesre kifent lauchettát húzott elő, megpróbálta saját szakálán, hogy elég éles-e és kötöszert véve magához Livia háló szobájába lépett.

Keresztbe vetett karokkal állt meg leánya ágya előtt, melyben Livia haloványan az este általa beadott álomiltól kábultan mély álomba feküdt.

Gömbölyű válairól lecsuszott a takaró, az irigy patyolat ing nem fedhette teljesen el a domboru keb-

ezennel szaklapunk részéről külön is felhívjuk előzetőnket, mivel ezzel a pártoló tagsággal is szorosabbra fűződik saját üzleti előnyünkre a köztünk és az egyesület közötti kapocs. Olvasóink ebbeli tájékoztatására ideiktatjuk a M. Z. E.-nek alapszabályai-ból a pártoló tagságra vonatkozó következő tizennyolcu 9-ik szakaszát:

Pártoló tag lehet az, aki arra kötelezi magát, hogy az egyesület pénztárába legálább három éven át évi tiz korona tagsági díjat befizet. A pártoló tag részt vehet a közgyűlésen, felszólalhat, indítványt tehet, szavazati joga ellenben nincs, nem választó és nem választható. — Tagsági díj fejében kap minden az egyesület által rendezendő hangversenyre 3 tisztelet jegyet. Mindaddig tagja marad az egyesületnek, míg kilépését a rendes tagok részére megszabott határidőben írásban be nem jelenti.

Almer János.

A titkos prostitúció a háboru után.

Mindenekelőtt iskoláikban már úgy neveiték férfi gyermekeiket a megalkotott törvények értelmében, hogy a nőt épp úgy kell tisztelniök, mint magát a törvényeket s halálbüntetés terhe mellett volt a férfiaknak megtiltva, hogy egy nőt akár nyilvános helyen, akár másutt megsértsenek.

leket, s az ablakon beszűrődő hajnali napsugár enye legve táncolta körül a szüzi kebleket.

Az apa halántékára szoritva kezét, elragadtatva mondá:

— És e testet, melyet az Ur a saját örömeire teremtet, e dicső testet, dobjam oda férfinak — ha-ha-ha! Soha.

— Vigyoroghatsz Asztarott ördöge, a győző fél csak én vagyok.

Liviához lépett, ágya szélére ült, ölébe vette azt az arany glóriás fejet úgy, hogy teljes világosságban volt, óvatosan lemetszé a nyakszirten levő hajszálakat, melyek a végzendő szurás útjában voltak, — megerőltetett figyelemmel kikereste a kellő pontot, szétfeszítve a bőrt és . . . szurt.

A leány felüté szemeit e pillanatban, fejével erőszakosan megmozdult, úgy, hogy a tauchetta nem csupán a megfelelő idegszálat metszette át, hanem behatolt az agyba is.

Az éj eltelte után az álomital nem volt már oly erős, hogy a szurás fájdalma dacára álomba tartsa a leányt. Livia feje élettelenül esett vissza apja ölébe, ki erőltlenül rogyott az ágy lábához.

Érezte a lauchetta menetén, hogy kísérlete nem sikerült s leányát megölte.

A törvény a nőt terhességének 9 hónapja alatt szentnek deklarálta s mint ilyen sérthetetlenséget élvezett.

Ez igen böles intézkedése volt a törvénynek, mert ezáltal a nők iránti tisztelet és lovagiasság oly magas nivóju lett, hogy a férfi még ha agit kapott is a nőtől — ami ritka eset volt — még gondolatban sem mert a nőnek érzelmei felől nyilatkozni, s ez aztán természetesen maga után vonta azt az üdvös tény, hogy alkalmat sem mert a nő a férfinak adni.

Ilyen ideális állapotok mellett természetes, hogy a prostitúció érzete a női nemből lassan kivészett s helyét a nemesebb hivatások töltötték be.

Az ifjúságnak, mely csoportokba osztva tudos öregek nevelése és felügyelete alatt nőtt fel, 20 éves koráig más nőt, mint édes anyját vagy nővérét ismernie sem volt szabad, de nem is volt reá alkalm, mert 6 éves korától 20 éves koráig szülőtől elvették, s az iskolákban oly nagy felügyelet alatt tartották, hogy alkalm sem lehetett nők körébe jutnia, s csak természetes, hogy alkalom így a prostitúció üzésére nem volt.

Ámde a böles törvény nagyon jól tudta, hogy kell azért a férfi idegölő munkája után lennie valaminek ami pihenési idejét olykor-olykor mégis édesítse s éppen azért felállította a nyilvános prostitúciót, de ez is ideális alapon történt.

Bizony tanulhatnának a régi görögöktől azok a tényezők, kik hivatva vannak vagy lesznek a pros-

III.

Itt átadom a szót magának a rideg poros bünygi aktáknak, mondják el azok a per lefolyását.

Martilius Ficinus perbefogása.

Ezen fioreuzai olasz születésü doktor, ki városunkban hosszu ideig jó hírnévnek örvend vala, nagy tiszteletben részesül, visszavonulva él könyvei között, tégeiyei és lombikjai és retortái közepette vegyi kamrájában, gyűjti vala a csoda növényeket és sajtól azokból italokat, melyek csittitják a lázt és ect. betegségeket, mi mindnyájan rengeteg tudományának hiszünk, mig ám hirtelen kisül, hogy nem a jó szellem szállja meg, hanem magával az ördöggel Astarottal szövetkezik valakinek jelképe a ††† s őt nem átalotta megrontani saját tulajdon szüz leányát, kinek testének szépsége megtántoritva öreg fejét és enged vala az ördögnek, mert nem hogy adná leányát istenfélő és délceg lovagnak a Camilló Herz Auf Ausbachnak feleségül, ki szereti vala a szüzet Liviát és kit emez szintén szerette, hanem bünyös megátalkodottságában nem restelte mondani, hogy sohasem adná ki a házból a hajadon szüzet, hanem megtartaná magának?

Minthogy pedig fél vala az igazságos erőszak-

titúció szabályozását célzó üdvös törvényeket megalkotni.

A görögök egyik hatalmas városa Spárta volt, melynek két külvárosában volt megengedve a prostitúció és pedig oly módon, mint a hogy azt Lombrazó tanár híres könyvében be is bizonyította és hírneves régészek s a fennmaradt írásos görög törvények is igazolják, hogy a prostitúcióra szánt nőknek orvosi vizsgán kellett átesniök, sem nappal, sem éjjel a városba a prostituáltaknak bemenniök halálbüntetés terhe mellett nem volt szabad.

Ezen városrészt a légio katonái őrizték s oda 20 éven alulinak (férfit értve) menni szigorú büntetés terhe alatt sem volt szabad.

(Folytatjuk.)

A zongoramesterek és kartársaink figyelmébe!

Szaklapunk és a zongoramesterek egyesülete között létrejött megállapodásnak ismeretes rendelkezései értelmében lapunk előfizetői csak oly zongoramestert alkalmazhatnak, a ki egyszersmind szaklapunknak is előfizetője.

Sajnosan kellett azonban tapasztalnunk, hogy a kötött megállapodás óta a zongoramesterek részéről az „Értesítő“-re új előzetés nem történt, holott az egyesületnek azóta bizonyára többen váltak

tól, mely kiragadná a leányt karjai közül, inkább felkeresi kamarájában és megöli vala.

A börtönben a bírák előtt a kinzó kamarában nines egyéb felelete a kérdésekre, mint: Astaroth-Astaroth! és hívja az ördögöt, kiről hívén, hogy nem hagyja cserben a boszorkány mesterségét, ámde mind hiába, mert a pap elmondja szavait, két ministráns gyerek tömjént füstölt, a harmadik szentelt vizet fecskendez, úgy, hogy az ördög hatalma megszünt és így nemes bíráink nyugodt lélekkel olvashatják bölcs ítéletüket fejére, mely hangzik vala imígyen:

„Feje és teste hamuvá égettessék, mint olyannak ki a boszorkányok és ördögökkel cimborált.“

Végre is hajtattott annó 1512. Sztgyörgyhava Peregrin napján.

IV.

Igy vagyon ez ékes nyelven németül megírva a lambergi boszorkányperek összegyűjtött aktái közt mint a bambergensis doktor Marsilius Ficinus processusanak kivonatos ismertetése az illető akta csomó kezdetén.

Nagykanizsa, 1915. május 9-én.

(g. d.)

tagjaivá! A midőn tehát ezzel a kötött és alulunk mindig hűen betartani kész megállapodásnak említett intézkedésére a zongoramesterek figyelmét újólal felhívjuk és őket a lapunkra való kedvezményes előfizetésnek haladéktalan beküldésére felkérjük, egyuttal előfizetőinket is felkérjük, sziveskedjenek a maguk körében is szigorúan ellenőrizni azt, hogy felvenni szándékozt, vagy már alkalmazott zongoramestereik eleget tettek-e az „Értesítőre“ való előzetés iránti kötelezettségüknek, és ha ez fenn nem forogna, hassanak oda, hogy az esedékes előfizetést haladéktalanul küldjék be alulírott szerkesztőhöz, Brassó, Katonakórház-utca 12 sz. alá, mivel ellenesetben működésüket lapunk előfizetőinél folytatni jogosítva nincsenek.

Almer János

szerkesztő, és a lap tulajdonos megbízottja.

Bandi meséi.

Irta: *Idakras.*

A „Vas-tyuk.“

No hát fenemód sikerült egy dolog volt. Tegnap történt, kint ültünk az árnyas fák alatt jó nagy kompániával, folyt a beszéd mindenről, főképen szerelemről. Azt találom mondani:

— Ki akar egy ilyen vas (az öklömmel mutatam) tyukhoz jutni fiuk?

— Én, én K. Sarkadi ur! Szólt meg egy fiatal gólya a társaságból.

— No jó, nem bánom, látom maga tapasztalatlan még a nők terén, ezért kiviszem magát ma este a vasúthoz és bemutatom a tyuknak.

— Köszönöm szólt a gyerek, azzal szorongatta hálásan a kezemet.

Csakugyan este 6 óra után a gyerek extrába bujva jelentkezett nálam:

— Mehetünk, ha úgy tetszik!

— Jó! De magának kell fizetni a villanyos pénzt oda és vissza.

— Rendben van! Felültünk egy villanyosra s kivittem a gyereket a vasúthoz. Az uton már izgatott volt, folyton érdeklődött:

— Elég szép?

— Fiatal?

— Sokat kell kurizálni?

— Elég jól vagyok öltözve? Alig győztem neki felelgetni, végre leszálltunk. Belé karoltam s vittem be a vasuti előcsarnokba, ott állt a tyuk.

— Itt a tyuk!

— Hol?

— Itt!

— Nem látom!

— Fenét nem itt a tyuk, van szerencsém bemutatni a vastyukot. S azzal reá mutattam a vastyuk automatára. A gyerek csak néz, mikor látja, hogy be van csapva dühös szitkokkal elrohant.

A „OO“ vagy a rosszmájú pincér.

X. városkában történt, az egyetlen szállodában. Nász utaspár érkezett, szobát kértek és kaptak is. De mikor a szobát fizették, a szoba pincérnek elfeledtek borraivalót adni.

A pincér bosszút forralt és míg a nászutas pár lent vacsorázott, addig kicserélte szobájuk ajtaját a klozet ajtóval. Vacsora után a fiatal pár bezárkozott a szobába s nemsokára csend honolt a hotel folyosóján is.

Ugy tizenegy óra tájban cseszognak a folyosón, egy öreg ur jön, keresi a klozetet, megtalálja a felírást, ki akarja nyitni az ajtót, persze zárva van s megszólal az ifju férj:

? Ki az?

— Akárki, csak siessen! Szólt az öreg ur s vár türelmesen, eltelik egy negyedóra, el egy félóra az öreg ur rávág az öklével az ajtóra:

— Hallja az istenit magának, menjen le már arról a büdös lukról, másnak is kell az, nem csak magának.

Tableau!

HIREK

KÉRELEM! Felkérjük t. előfizetőinket, sziveskedjenek saját érdekükben odahatni, hogy madámjaik és gazdasszonyaik előfizetőink sorába lépjenek, mert csak így lehetünk abban a helyzetben, hogy állandóan madámokkal s gazdasszonyokkal láthassuk el előfizetőinket, mivel mi csak előfizetőket helyezünk el előfizetőinkhez, természetesen — ingyen.

— **Szaklapunk köréből.** Wigder Samu bevonult laptulajdonosunk katonai kiképzésének első fázisában immár tulesett, és a mint tőle örömmel értesülünk további szolgálatát otthonában, Aradon fogja teljesíteni.

— **Szirmai Andor** lapunk lankadatlan buzgalmu főmunkatársa újlag bevonulván meglehangu sorokban bucsuzik tőlünk. Hálás emlékekkel kívánjuk, hogy öt hazafias kötelességének teljesítésében a Gondviselés keze óvja, hogy szerencsésen térjen vissza övéihez és a mi körünkbe.

— **Hadbavonulás.** Magyar János dévai kartársunk bevonult és üzletét bezárta.

— **Jovanovits Iván** brassói kartársunk kinek a lembergi orosz fogságból való kalandos menekülé-

séről nemcsak mi, hanem több politikai napilap is írt, ismét a harctéren van és onnan keresett fel bennünket soraival, melyekben értesít, hogy jól érzi magát.

— **Hadifogságba jutott zongoramester.** Szücs Ágoston zongoramester, a ki a háboru kitörése előtt gyakran keresett fel bennünket humoros verseivel, s a kit annak idején szintén a hadbavonulás sorsa ért, mint most részvétellel értesülünk, orosz hadifogságba esett.

— **Sebesülés.** Timár István temesvári kartársunk a ki őrmesterből immár zászlós lett és negyedszer sebesült meg, jelenleg Nagyszalontán van ápolás alatt. Helyreálltát őszintén kívánjuk.

— **Több Madám** jegyeztette elő magát nálunk. Kinek kartársaink közül madámra vagy gazdasszonyra szüksége van, forduljon tehát hozzánk, mely esetben közelebbi címüket szívesen közöljük.

— **Előfizetőinket** felkérjük, hogy lakhelyváltásaikat mindenkor velünk idejében tudatni sziveskedjenek, mert az ilyenek elmulasztása okozhatja csak azt, hogy egyesek a lapot meg nem kapták.

Szerkesztői üzenetek.

Sz. A. Budapest. Kedves sorait és cikkét köszönettel vettük. Meggyőződve lévén, hogy a köztünk lévő szoros kapcsolat katonai szolgálata sem fogja meglazítani ezuttal is a legjobbat kívánjuk meleg baráti üdvözzel.

g. d. Nagykanizsa. Térészüke miatt egyik kéziratának leközlését ismét a legközelebbi számra kellett hagynunk. Üdvözzet!

Friedl Arnold urnak Szegeden. Beküldött 3 korona előfizetési díjat megkaptuk és a lap expedálása iránt intézkedtünk. Megjegyezzük, hogy az előfizetéseket külön senkinek sem szoktuk nyugtámi, mert nyugtául az illetőnek mindig a postai feladóvevény szolgál.

S. E. B. Pécs. Kéziratát köszönettel megkaptuk. „Bandi meséi“ mult havi számunkból tördelői tévedésből maradtak ki és így a most küldöttek csakis a jövő havi számban jelenhetnek meg. Szíves üdvözzet.

Özv. Német Jánosné Arad

Uj szaktársunk tudomására hozza az ország éjjeli mul. tulajdonosainak, hogy Grosz Róza Hajó-utca 4. szám alatt létező üzletét megvette és azt augusztus hó 20-án folytatólóg tovább üzembe vette.

Tavaszi

Nyári

Újdonságaim

feltűnést keltenek.

Olcsó árak.

Szép kivitel.

Brüll Géza

Budapest, Akácza-utca 13. szám.

Kosztüm és fehérnemű varroda.

Telefon 35-49.

Levél- vagy sürgöny-meghívásra szivesen felkeresem t.
rendelőimet személyesen.

Szalon kosztümöket

utcai séta kosztümöket, pongyolákat
és bluzokat legelőnyösebben szállít

RUSZNYÁK

divatáru cég

BUDAPEST, VII., Király-utca 21. sz:

Telefon 102-99.

Legújabb divatlapot a cég kívánatra
ingyen küld.

30 éven felüli

gazdasszonyt

azonnali belépésre keres

Szirmai Andorné

„TÜKRÖS“, ARAD.

Dijmentesen küld

*madámot,
gazdaasszonyt*

*az „ÉRTESÍTŐ“ szerkesztősége: Bras-
só, Katonakórház utca 12. szám.*

A LEGELŐKELOBB SZALÓNOK ÁLTALÁNOSAN
MEGCSODÁLT HANGVERSENY-ZONGORÁIT

Sternberg Armin és Testvére

CS. ÉS KIR. UDVARI

HANGSZER-GYÁR

Budapest, VII. kerület, Rákóczi-ut 60.

saját palotájából szállítja 10 évi írásbeli jót-
állással! A vételár kedvező havi részletekre
felosztva törleszthető. Kevésbé használt hang-
verseny-zongoráinkat — raktáraink teltömöt-
séje miatt — potom árakban árusítjuk. Kér-
en ezekről levélbeli ajánlato. Villamos pia-
ninók 2000 koronáért és feljebb. Zongora-
Orchestrionok 400 koronától. „Phonopiano“
művészi nűanszirozású zongorajátszó készü-
léssel, zencismeret nélkül bárki játszhatja a
legnehezebb klasszikus zenei remekeket is!